

Gyakran emelkedik a karja, de sohasem ütésre, nem fertőzte meg századunk kegyetlensége — int, jelt ad vagy simogat.

A kötött és a szabad vers nem csupán váltakoznak, de elegyednek is nála, szinte szövetkeznek, hogy az élményt makulátlanul fejezzék ki. Alig ismerek fiatal költőt, akinél a forma ilyen odaadóan szolgálja a mondanivalót. Csaknem minden élménye megteremti a maga eredeti formáját, költészete csupa szerencsés szülés. Mindez belső rendről tanúskodik, pedig korunkban nem ritkák a sérült, felszabadulni képtelen s rákossá duzzadt lelkek, de ez a költő egészséges a szó eredeti értelmében. Semmi sem hiányzik belőle, megtalálta helyét a világrendben, bátran szembenéz az idő és személyisége kérdéseivel — meg tudja teremteni századunk drámai harmóniáját.

A költészet nem csekély részét új nyelvi burján lepi el: a bizonytalan mondat. Farkas Árpádot a kijelentő mondat nyíltsága, tisztasága és bátorsága jellemzi. Nyíltan beszélhet, mivel a lelke s az életérzése is nyílt, így egy pillanatra sem marad el a szüntelen történő világtól. Ennek köszönheti, hogy nem hiányzik a mértéke, meg tudja ítélni az emberi történet, tud ujjongani, de tiltakozni is. A költő valamikor Felvigyázó volt, közösségbe hívó harang, előremutató vatesz és búbájos, aki írt tudott minden sebre. Farkas Árpádban ez a hivatás lángol fel.

Irodalmi felújulás sodrában áll, új korszak keletkezett, méltó Tamási Áron, Kós Károly, Tompa László és társaik teljesítményéhez. A most indulók és teljesedők sok tekintetben szerencsésebbek elődeiknél. A két világháború között felsorakozott egy nemzedék, de az utána következőkkel alig talált kapcsolatot, néha úgy tetszett, mintha tudatosan elhanyagolná őket. Most azonban a fiatalok, ha mögöttük a tehetőség hitelle, meglepő gyorsasággal élvonalba kerülnek. Sőt, az irodalmi megújodást egyre inkább a fiatalok fémjelzik, ez pedig a legjobb jel: a folytonosság záloga. Farkas Árpádnak egyre fontosabb szerep jut, s vajon mit várunk tőle? Csupán egyet, de a legnehezebb követelmény teljesítését: maradjon hű önmagához, mert nem csupán saját sorsáról van szó. Génusza az irodalmi megújodás egyik legfontosabb alkotóeleme.

*

Karácsony közeledik. Nemsokára a világosság győz a sötétségen. Ilyenkor jó hírt illik mondani. Örvendezzünk, mert költő érkezett!

